

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปั้นหยา

มะละกอ (*Carica papaya L.*) เป็นพืชที่ขยายพันธุ์เร็วปููกันง่าย ให้ผลผลิตเร็ว และสามารถให้ผลผลิตได้ตลอดทั้งปีติดต่อ กัน มีค่าทางอาหารสูง มะละกอมีการปลูกกันมากในพื้นที่เขตร้อน และกึ่งร้อน ทั้งเพื่อเป็นอาหารและการผลิตน้ำยำ (Papain) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมหลายอย่าง สำหรับประเทศไทยในกลุ่มเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกษตรกรจะปลูกมะละกอไว้ในสวนหลังบ้าน เพื่อทำส้มตำ ซึ่งเป็นอาหารหลักของครอบครัว ส่วนมะละกอที่เหลือจากการปรับปรุงพันธุ์ทำหน่วยเป็นรายได้เสริม แต่สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของการปลูกมะละกอ คือ ปั้นหยาการระบาดของโรคจุดวงแหวน ซึ่งมีรายงานว่าพบโรคครั้งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 และมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นมากทุกปี จนถึง พ.ศ. 2546 มีรายงานว่ามะละกอเป็นโรคจุดวงแหวนถึง 80 เปลอร์เซ็นต์ของพื้นที่ปลูก ซึ่งกระทบต่อผลผลิตและคุณภาพของมะละกอย่างมากไปทั่วประเทศ (กรมส่งเสริมการเกษตร. 2536)

การพัฒนาพันธุ์ทนทานโรคจุดวงแหวน ปี พ.ศ. 2529 Dennis Gonsalves. (1986) จากมหาวิทยาลัย Cornell ที่ปรึกษาโครงการมะละกอของกรมวิชาการเกษตร ได้นำมะละกอพันธุ์ฟลอริดา ทอลเตอร์נט (Florida Tolerant) ซึ่งเป็นพันธุ์ทนทานโรค PRSV มาให้ทดลองปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏว่าสามารถทนทานต่อโรคได้ดี แต่ด้วยลักษณะผลที่กลม และเล็ก และเมื่อสุกเนื้อจะมีสีเหลือง ทำให้คนไทยไม่ชอบ นางวิไล ปราสาทศรี จึงได้นำมะละกอ Florida Tolerant ไปทดสอบกับมะละกอพันธุ์แยกคำของไทยที่มีเนื้อสีแดงและคนไทยชื่นชอบมาก และมีความอ่อนแอกต่อโรคจุดวงแหวนมากที่สุด โดยเริ่มการทดสอบและคัดเลือกพันธุ์ ตั้งแต่ปี 2530-2537 ซึ่งคัดเลือกได้มะละกอจำนวน 3 สายพันธุ์ คือ พันธุ์ท่าพระ 1 ท่าพระ 2 ท่าพระ 3 จากนั้นจึงนำไปทดสอบพันธุ์ทั่วประเทศไทย จึงคัดเลือกพันธุ์ท่าพระ 2 ที่มีความโรคและคุณภาพดีที่สุด ที่มีความทนทานโรคเท่ากับ 79% คิดว่าพันธุ์แยกคำ นอกรางานนี้ยังมีต้นเตี้ย 1.3 เมตร ให้ผลผลิตเร็วคือจะสุกภายใน 6 ถึง 7 เดือน ผลติดกรอบ ผลสุกเหลืองอมส้ม รสชาติหวานหอม ดังนั้นในปี พ.ศ. 2540 กรมวิชาการเกษตรได้ขึ้นทะเบียนเป็นพันธุ์แนะนำของกรมฯ และตั้งชื่อให้ใหม่ว่า แยกคำท่าพระและได้ผลิตเมล็ดและต้นกล้าจำหน่าย出去ให้กับ

เกษตรกรและประชาชนทั่วไป ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 จนถึงปัจจุบัน พันธุ์แยกคำทำประได้เพร่อกอกไปจนเกือบทั่วประเทศ (ประมาณ 60 จังหวัด) อย่างไรก็ตามมະกะกอพันธุ์นี้ก็แค่มีความทนทานโรค และเนื้อสีเหลืองไม่ใช้สีแดงตามที่คนไทยนิยม ทำให้สามารถเก็บปัญหาเฉพาะหน้าช่วยให้เกษตรกรมีมະกะกินบ้างเท่านั้น เมื่อปีก่อนไปนานเข้าก็เกิดความอ่อนแอด้อโรคอีก วิธีที่ดีที่สุดคือ การใช้พันธุ์ต้านทาน แต่ก็ไม่สามารถหาได้ในธรรมชาติ หรือการผสมพันธุ์โดยวิธีเดิม (Conventional Breeding)

วัตถุประสงค์การวิจัย

ปรับปรุงพันธุ์มະกะกอและคัดเลือกพันธุ์ลูกผสมที่ให้ผลผลิตสูงและทนทานต่อโรคในชุดวงแหวนในสภาพธรรมชาติ

